

COLUMN

Caroline Diepeveen

Lid van de gemeenteraad Middelburg voor de PvdA

ZEEUWSE ZORG WARBOEL

Onderzoeksjournalisten van *Follow the Money*, *Reporter Radio* en *Nieuwsuur* hebben recentelijk laten zien hoe gemakkelijk aanbieders kunnen frauderen met zorggelden. De onthutsende resultaten waren voor mij als raadslid aanleiding om tot tweemaal toe schriftelijke vragen te stellen aan het college van B en W van Middelburg over de aanbesteding in de zorg.

Uit de antwoorden van het college bleek dat het bar weinig zicht heeft op wat zorgaanbieders feitelijk doen, maar er ook nauwelijks in geïnteresseerd is.

Dat laatste is vooral schokkend omdat Middelburg, zoals zo veel gemeenten in ons land, kampt met grote tekorten in het sociale domein. De financiële problemen zijn hier zelfs zo groot dat de gemeente onder preventief financieel toezicht van de provincie staat. Daarin staat Middelburg overigens niet alleen; vier van de dertien gemeenten in Zeeland treft dit lot.

Sinds 1 januari van dit jaar probeert Middelburg de tekorten op het sociale domein in te dammen. Het college heeft daartoe een actieplan opgesteld. Maar in plaats dat de aandacht erop is gericht een juiste besteding van gemeenschaps-gelden te garanderen, zet de gemeente volop in op een beperking van de toegang tot de Wmo en jeugdhulp.

Er zit – moet ik toegeven – een zekere, zij het cynische logica in: als minder mensen zorg kunnen krijgen, dan hoeft de gemeente minder geld uit te geven. De vraag of dat beleid effectief is en of de oorzaak van kostenoverschrijding is gelegen in de toegang, wordt niet gesteld.

Tegelijkertijd – het wordt warrig, ik waarschuw u maar vast – organiseerde Middelburg samen met de twaalf andere Zeeuwse gemeenten via het gezamenlijke inkoopbureau een aanbesteding voor de justitiële jeugdhulp. De lokale aanbieder won. Het had ook niet anders gekund, want het was de enige partij waarmee het inkoopbureau wilde werken. Hoezo marktwerking?

Een ander voorbeeld van de soms onnavolgbare bestuurlijke logica dat ik u niet mag onthouden: Onlangs kreeg de organisatie Veilig Thuis extra geld van Middelburg vanwege een stevige toename van het aantal meldingen

van huiselijk geweld. Een goed en slagvaardig besluit, zou je denken, alleen kreeg Veilig Thuis wel te horen dat ze het geld niet mocht besteden aan het inhuren van extra personeel. Argument: Als Veilig Thuis meer mensen aanneemt, dan kunnen andere Zeeuwse zorgaanbieders niet meer aan gekwalificeerd personeel komen. U bent er nog?

Marktwerking, aanbesteding in de zorg: ik ben er geen groot fan van, maar ooit als we met z'n allen hebben besloten om op die manier het werk in de zorg te organiseren en te verdelen. Maar dan moet de procedure wel eenduidig en transparant zijn, moet elke bonafide instelling kunnen meedoen, en dient de gemeente te controleren of partijen wel leveren wat contractueel is overeengekomen. De

gelegenheid maakt immers de dief. Ook moet er ruimte zijn om samen te werken, in plaats van dat partijen elkaar omwille van de concurrentie om personeel de tent uitvechten.

Toestanden als in Middelburg zouden eigenlijk niet mogen voorkomen, maar zijn waarschijnlijk niet uniek in Nederland. Dat stemt droevig, want uiteindelijk betalen vooral de mensen die zorg nodig hebben de rekening.

'Uit de antwoorden van het college bleek dat het bar weinig zicht heeft op wat zorgaanbieders feitelijk doen, maar er ook nauwelijks in geïnteresseerd is'